

[Lenger]

Jeg vil godt spørge ministeren: hvad er egentlig ændret siden den 15. december 1983, da ministeren ikke ville være med til et indgreb? Jeg synes, det er vigtigt at få det spørgsmål belyst, for det drejer sig jo dybest set om, hvorvidt det er afgørende for ministerens accept af en bestemt fidus, om det er få eller mange, der bruger den. Det er jo ifølge bemærkningerne ministerens eneste begrundelse for lovforslaget, det er det eneste nye, at der er sket en stigning i antallet af arrangementer, hvor investeringen først og fremmest foretages ud fra skattemæssige overvejelser. Gad vide, om ministeren bare ville have ladet stå til, hvis denne stigning ikke var sket. Er en fidus acceptabel eller uacceptabel ud fra dens indhold, eller er den acceptabel eller uacceptabel ud fra, hvor mange der benytter den? Det synes jeg er et meget centralt spørgsmål at få belyst ved en lejlighed som denne.

Jeg synes, disse ting skal huskes, for folks hukommelse er kort, og det ville være ufortjent, hvis ministeren uimodsagt skulle sole sig i dette lovforslag som en, der skrider ind mod skattefiduserne.

Når dette er sagt, vil jeg også godt sige om selve forslaget, at fordelene ved den nuværende ordning især tilfalder de mennesker, som har den højeste marginaltrækprocent, som vi ellers altid hører kan drive folk til tiggerstaven.

Afskrivningerne sker på den nominelle købesum, og der kan ske en vis overfinansiering, som kan anvendes til køb af obligationer med henblik på skattefri kursgevinster. Disse problemer mindskes noget med lovforslaget, bortset fra det med overfinansieringen, som vi godt vil have uddybet ud over, hvad der står i bemærkningerne, for vi er ikke sikre på, at lige præcis dette er løst med dette forslag.

Den tekniske udformning er for så vidt ganske besnærende. Der er en klar logik i, at man bruger et afskrivningsgrundlag på 55 pct. for at give fradragene samme værdi, som hvis der var tale om et selskab. Men netop sammenknytningen med selskabsskatten får mig til at spørge ministeren: hvad nu, hvis selskabsskatten forhøjes til 48 eller 50 pct. – begge satser har været nævnt – kommer ministeren så og vil have forhøjet grundlaget til 65 eller 70 pct.? Eller hvis folketinget realiserer den tanke, at fradragene skal have samme

værdi for alle, dvs. ca. 48 pct., kommer ministeren så om få måneder med forslag om helt at ophæve den lov, som han her stiller forslag om? Eller hvis man forestillede sig, at man medregnede fradrag i beregningen af tillægsskatten, ville ministeren så komme med en mindre forhøjelse af afskrivningsgrundlaget, fordi den marginale trækprocent nu kun var f.eks. 68? Det synes jeg også er vigtigt at få belyst her, når vi samtidig kan se af lovforslaget, at de indgåede aftaler respekteres og rækker mange år frem i tiden, også mange flere år, end vi må forvente der går, inden der sker nogle ændringer i skatteprocenterne for selskabsskatten og for personskatten. Det er vigtigt at få dette belyst, fordi vi altså kan risikere, at ministeren kommer om ganske få måneder, før dette overhovedet har fået nogen som helst betydning, og foreslår denne lov helt fjernet, hvis der sker noget andet i forbindelse med en skattereform.

Er det egentlig ikke det, der er konsekvensen af forslaget systematik, hr. minister?

Med disse bemærkninger kan vi give vores principielle tilslutning til forslaget. Det er ikke vidtgående nok ud fra vores inderste følelser. Senest har vi jo også oplevet problemet med containerleasing, og der skal såmænd også nok med en lap som denne komme nye former inden så længe. Det er jo sådan, at pengene nok skal finde vej til den bedst mulige forrentning.

Et mere vidtgående indgreb end dette kan næppe vinde tilslutning lige for tiden, og derfor tager vi til takke med det, der foreligger her.

Arne Bjerregaard (KrF):

I går behandlede vi et forslag, som skulle søge at lukke et hul i skattelovgivningen. I dag behandler vi et nyt forslag, der skal søge at lukke et andet hul i skattelovgivningen, og ens tro på fremtiden får én til at antage, at samme mængde vand stadig væk vil fosse ud gennem hullerne. Det er vel vort store problem.

Derfor må jeg sige, som også en anden har sagt, at vi kommer faktisk ikke dette reelt til livs, førend vi ændrer vores skattesystem, således at marginalbeskatningen bliver lave-re, og således at alt kapitalafkast udsættes for samme beskatning. Der er sådan set ingen anden måde, man generelt kan løse det på.